

ΕΣΤΙΑ

- 2 ΑΠΡ. 201

Κοινός νοῦς
κοινά συμφέροντα

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

«Στήν εβδομη θέση από την πρώτη, πού κατείχε πριν από μία πενταετία, έπεσε ή Γερμανία, όσον άφορά τή θετική γνώμη πού έχουν για ξένες χώρες οί Έλληνες. Στή σκιά των έξελίξεων των τελευταίων μηνών μέ επίκεντρο τήν οικονομία, ή Γερμανία πού τό 2005 συγκέντρωνε τή θετική γνώμη του 78,4% των πολιτών, τώρα συγκεντρώνει 28,8%». Είδηση σε έφημερίδα τής 27ης Μαρτίου.

Όλη αύτή ή δυσαρέσκεια για ένα θέμα, τό όποιο ό πρωθυπουργός μας επικουρούμενος από τά φωνασκοῦντα ραδιόφωνα και τηλεοπτικά κανάλια μας, από τις επιπόλαιες έφημερίδες μας, μετέτρεψε σε ζήτημα ζωής ή θανάτου για τή χώρα. Ένω «τίποτε δέν θά αλλάξει. Μόνον ό κ. Γ. Παπανδρέου συνεχίζει νά δηλώνει ικανοποιημένος και αισιόδοξος». Διαπίστωση σοβαρού άρθρογράφου τής ίδιας έφημερίδας. Τό αντικείμενο είναι βέβαια ή άπόφαση τής Συνόδου Κορυφής τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως (ΕΕ) για τή δημιουργία μηχανισμού βοήθειας προς καταρρέουσες οικονομίες κρατών τής Εύρωζώνης· ειδικά τής Ελλάδος. Έάν και όταν φτάσει στό χείλος του γκρεμού.

Η δική μου άνορθόδοξη άποψη είναι ότι για άλλη μία φορά οδηγούμαστε προς στραβή κατεύθυνση. Τό δημοσιονομικό και οικονομικό πρόβλημα τής χώρας είναι made in Greece· δικής μας παραγωγής. Δημιούργημα άνευθυνότητας, έπιπολαιότητας, ιδιοτέλειας, άπληστίας· όλων μας· μηδενός έξαιρουμένου. Καθένας ανάλογα μέ τή θέση του στην κοινωνία· και μέ τό μέγεθος τής προσωπικής του συμμετοχής στις παραπάνω ιδιότητες. Μέ έμφαση στην πολιτική ήγεσία, καθώς και στην των μαζικών μέσων έπικοινωνίας. Καλλιεργούν τόν εύτελέστερο πρωτογονισμό των λαϊκών ένστίκτων· αντί νά τόν πληροφοροῦν ψύχραιμα, αντικειμενικά, μέ πληρότητα, ώστε οί άποφάσεις και οί πράξεις του νά είναι καταστάλαγμα εύθυκρισίας. Έτσι τό πρόβλημα, πού μας άπασχολεί, έμεις μόνο μπορούμε νά τό λύσουμε. Όλα τ' άλλα είναι ύπεκφυγές. Είναι περίφοβη φυγή από τήν πραγματικότητα και τις ευθύνες μας.

Δέν δικαιολογείται έπομένως ή έπιχειρούμενη δαιμονοποίηση τής καγκελλαρίου τής Γερμανίας κυρίας Μέρκελ. («Η κακιά μάγισσα Μέρκελ» Τό Βήμα, 28 Μαρτίου). Έκαμε κάτι πού δέν μας άρεσε. Τό όποιο, έν τούτοις, προφανώς, μόνο όριακά θά μπορούσε νά έπηρεάσει τή δική μας κατάσταση. Η έπιβεβαίωση ήρθε μέσα σε έλάχιστες ήμέρες· δανεισμός αύτήν τήν εβδομάδα έξ ίσου δύσκολος και όδυνηρός μέ τόν του προηγούμενου μηνός· τό spread των όμολόγων μεσοβδόμαδα διευρύνεται σε 338 μονάδες. Τήν ίδια ώρα όμως κάνει και κάτι άλλο· κάτι πού περνάει άπαρατήρητο και άσχολίαστο. Κατά τις έφημερίδες τής ίδιας ήμερομηνίας «ή Μέρκελ κατέστησε σαφές ότι θά στενοχωρήσει τόν οικοδοεσότη τής [έπέκειτο ή έπίσημη έπίσκεψή τής στην Άγκυρα] στό ζήτημα τής τουρκικής ένταξης στην ΕΕ. "Η γνώμη μου δέν έχει αλλάξει, είμαι ύπέρ τής προνομιακής σχέσης", είπε ή Γερμανίδα καγκελλάριος». Τό έπανάλαβε και στην Τουρκία. Τους τά έψαλε και για τό Κυπριακό. Όχι ένταξη, λοιπόν, τής Τουρκίας ως μέλους τής ΕΕ. Άπλως, ειδική προνομιακή σχέση. Η Τουρκία μέ άλλα λόγια, νά μή μετέχει στη λήψη εύρωπαϊκών αποφάσεων· νά μήν έχει όλα τά προνόμια του μέλους (κυρίως τής έλεύθερης έγκαταστάσεως προσώπων). Παράλληλα, (ένδιαφέρουσα σύμπτωση) ό ύπουργός Έσωτερικών τής Βαυαρίας Joachim Heppmann έδήλωνε: «Ο Έρντογάν δείχνει έναν τουρκικό ίμπεριαλισμό και έθνικισμό, τόν όποιον έμεις οί Γερμανοί δέν θεωρούμε άνεκτό».

Αυτές είναι τοποθετήσεις θεμελιώδους βαρύτητας για τήν ύπόσταση του έθνους μας. Διότι, άν ή Τουρκία γίνει πλήρες μέλος τής ΕΕ, έμεις τήν ίδια στιγμή θά πρέπει νά άποχωρήσουμε. Θά βρεθούμε έτσι αυτοστιγμαί έξυπόλητοι στ' άγκάθια. Για νά άποφύγουμε τά πολύ χειρότερα. Δέν χωράμε και οί δύο σε χώρο πού, άν γίνει τό πρώτο βήμα, άργά ή γρήγορα θά έπιτραπεί έλεύθερη διακίνηση και έγκατάσταση προσώπων. Ηδη τά 72,5 έκατομμύρια Τούρκων ξεχειλίζουν. Πόσο μάλλον τά έκατό σε μερικά χρόνια. Τά δέ νησιά μας θά είναι (αύτοσχεδίως και κατά κυβερνητικό προσχεδιασμό) οί άμεσοι άποδέκτες των πρώτων κυμάτων τής υπερχειλίζουσας ανθρώπινης μάζας· θά κατακλυσθούν. Θά ακολουθήσει ή ύπόλοιπη χώρα.

Τό ύπαρξιακό μας άρα συμφέρον -κρίνω- ταυτίζεται πλήρως μέ τήν πολιτική τής καγκελλαρίου Άνγκελα Μέρκελ έναντι τής τουρκικής έπιδιώξεως για ένταξη στην ΕΕ. Διακαής, λοιπόν, πόθος και διάπυρη εύχή μας νά μακροημερεύσει ως πρόσωπο και ως καγκελλάριος. Μου προξενεί έντύπωση -δυσάρεστη πρέπει νά όμολογήσω- ότι ένα τόσο σοβαρό θέμα δέν άποτελεί αντικείμενο συζητήσεων, διαλόγου, άμφισβητήσεων. Νά πληροφορηθεί ό έλληνικός λαός τις λεπτομέρειες ενός τό

Η συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Ἡ συνέχεια ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα

Κοινός νοῦς κοινά συμφέροντα

τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

σο βασικοῦ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ θέματος. Νά γνωρίζει ποῦ πορεύεται.

Μιά διευκρίνιση. Εἶναι ἀσχετες οἱ σκέψεις αὐτές μέ τὸν τρόπο ποῦ ἀσκεῖται ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ. Δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά ἀντιδράσουμε στὴν εἰσοδοχὴ τῆς Τουρκίας στὴν ΕΕ· ὅσο βέβαια δέν φαίνεται νά πραγματοποιεῖται. Τὸ παιγνίδι τὸ παίζει (καί γιὰ ἐμᾶς) ἡ Γερμανίδα καγκελλάριος (καί ὁ Σαρκοζύ). Λέει σέ συνέντευξή του στὴν «Καθημερινή» (28 Μαρτίου) ὁ Edward Luttwak, ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐγκυρους σήμερα διεθνῶς στρατηγικούς ἀναλυτές καί ἱστορικός: «...διότι [ἡ διαχείριση τοῦ προβλήματος μέ τὴν Τουρκία ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ διπλωματία] ὑπῆρξε πολὺ μελετημένη, ἐξυπνη καί προσεγμένη. Ἄν ἡ Ἑλλάδα ἐμπόδιζε τὴν ἐνταξιακὴ πορεία τῆς Τουρκίας θά ἐπραττε μεγάλο σφάλμα. Ὑπάρχουν ἄλλες χώρες ποῦ θέλουν νά τὴν κρατήσουν, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐκτὸς Εὐρώπης... Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ μέ μηδενικὸ κόστος νά εἰσπράξει ὅλα τὰ ὀφέλη τῆς πορείας ἐξευρωπαϊσμοῦ τῆς Τουρκίας».

Δέν θά ἐβλαπτε –προκύπτει ὡς συμπέρασμα– μιά ἀναθεώρηση τῶν ἀντιλήψεών μας γιὰ τὴ στάση μας ἐναντι τῆς Γερμανίας. Εἶναι μιά χώρα, μέ τὴν ὁποία ὑπὸ τὴ σημερινή (καί κατ' εὐχὴν τὴ μελλοντικὴ) πολιτικὴ ἡγεσία της, ἔχουμε κοινὰ θεμελιώδη συμφέροντα. Δέν θά ἐβλαπτε νά δείχνουμε ὅτι τὸ κατανοοῦμε. Τὸ νταηλίκι (ἀκόμα καί προεδρικό ἢ ἀντιπροεδρικό) δέν ὠφελεῖ.